Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

20 септември 2018 година*

„Обжалване — Държавни помощи — Цифрова телевизия — Помощ за въвеждане на цифрова наземна телевизия в отдалечени и слабо урбанизирани райони от Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha (Автономна област Кастилия Ла Манча, Испания) — Субсидия в полза на операторите на платформи за цифрова наземна телевизия — Решение, с което помощта се обявява отчасти за несъвместима с вътрешния пазар — Понятие „държавна помощ“ — Предимство — Услуга от общ икономически интерес — Дефиниция — Свобода на преценка на държавите членки“

По дело C-114/17 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 3 март 2017 г.,

Кралство Испания, за което се явява M. J. García-Valdecasas Dorrego, в качеството на представител,

жалбоподател,

като другата страна в производството е:

Европейска комисия, за която се явяват E. Gippini Fournier, B. Stromsky и P. Němečková, в качеството на представители,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: T. von Danwitz, председател на състава, C. Vajda, E. Juhász, K. Jürimäe (докладчик) и C. Lycourgos, съдии,

генерален адвокат: E. Sharpston,

секретар: L. Carrasco Marco, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 7 март 2018 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 8 май 2018 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: испански.

Решение

1 С жалбата си Кралство Испания иска отмяната на решение на Общия съд на Европейския съюз от 15 декември 2016 г., Испания/Комисия (T-808/14, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, непубликувано, EU:T:2016:734), с което той е отхвърлил жалбата на Кралство Испания за отмяна на Решение C(2014) 6846 окончателен на Комисията от 1 октомври 2014 година относно държавна помощ SA.27408 [(C 24/2010) (ex NN 37/10, ex CP 19/09), приведена в действие от властите в Кастилия Ла Манча за въвеждане на цифрова наземна телевизия в отдалечени и слабо урбанизирани райони.

Правна уредба

2 Съгласно член 84 („Нови основания“) от Процедурния правилник на Общия съд в редакцията му, приложима към производството, в което е постановено обжалваното съдебно решение (наричан по-нататък „Процедурният правилник на Общия съд“):

„1. В хода на производството не могат да се въвеждат нови основания, освен ако те не почиват на правни или фактически обстоятелства, установени в производството.

2. Когато е необходимо, новите основания се въвеждат при втората размяна на писмени изявления и се посочват като такива. Ако след втората размяна на писмени изявления или след вземането на решение да не се допуска подобна размяна на писмени становища станат известни правни или фактически обстоятелства, обосноваващи въвеждането на нови основания, съответната главна страна въвежда новите основания непосредствено след като узнае за тези обстоятелства.

3. Без да се предопределя съдържанието на решението на Общия съд по допустимостта на новите основания, председателят предоставя възможност на другите страни да дадат отговор по тези основания“.

3 Член 86 („Изменение на жалбата“) от този правилник гласи:

„1. Когато акт, чиято отмяна се иска, е заменен или изменен с друг акт, който има същия предмет, жалбоподателят може преди приключване на устната фаза на производството или преди решението на Общия съд да се произнесе, без да провежда устна фаза на производството, да измени жалбата, за да вземе предвид това ново обстоятелство.

2. Изменението на жалбата трябва да се извърши с отделна писмена молба в предвидения в член 263, шеста алинея ДФЕС срок, в който може да се поиска отмяната на акта, обосноваващ изменението.

[…]

4. Изявлението за изменение съдържа:

а) измененните искания;

б) при необходимост — измененните основания и доводи;

в) при необходимост — доказателствата и доказателствените искания във връзка с изменението на исканията.

5. Към изявлението за изменение се прилага актът, обосноваващ изменението на жалбата. Ако актът не е представен, секретарят определя на жалбоподателя разумен срок, за да го представи. Ако тази нередовност не бъде отстранена в определения срок, Общият съд решава дали неспазването на това изискване води до недопустимостта на изявлението за изменение на жалбата.

6. Без да се предопределя съдържанието на решението на Общия съд по допустимостта на изявлението за изменение на жалбата, председателят дава срок на ответника за отговор по изявлението за изменение.

[…]“.

Обстоятелства, предхождащи спора

4 Обстоятелствата в основата на спора са изложени от Общия съд в точки 1—24 от обжалваното съдебно решение. За нуждите на настоящото производство те могат да бъдат обобщени по следния начин.

5 Предмет на настоящото дело са поредица от мерки, приети от испанските органи в рамките на прехода от аналогово към цифрово телевизионно разпространение в Испания, в Comunidad Autónoma de Castilla-La-Mancha (Автономна област Кастилия Ла Манча, Испания) (наричани по-нататък „разглежданата мярка“).

6 Кралство Испания приема правна уредба за насърчаване на процеса на преход от аналогово към цифрово телевизионно разпространение по-конкретно като обнародва Ley 10/2005 de Medidas Urgentes para el Impulso de la Televisión Digital Terrestre, de Liberalización de la Televisión por Cable y de Fomento del Pluralismo (Закон 10/2005 за приемане на спешни мерки за развитието на наземната цифрова телевизия, за либерализирането на кабелната телевизия и за поощряване на плурализма) от 14 юни 2005 г. (BOE № 142 от 15 юни 2005 г., стр. 20562) и Real Decreto 944/2005 por el que se aprueba el Plan técnico nacional de la televisión digital terrestre (Кралски декрет 944/2005 за одобряване на националния технически план в полза на цифровата наземна телевизия) от 29 юли 2005 г. (BOE № 181 от 30 юли 2005 г., стр. 27006). Този кралски декрет предвижда задължение за националните частни и обществени телевизионни оператори да гарантират, че съответно 96 % и 98 % от населението ще получава цифрова наземна телевизия (наричана по-нататък „ЦНТ“).

7 За да позволят прехода от аналогово телевизионно разпространение към ЦНТ, испанските власти разделят испанската територия на три зони, наречени съответно „зона I“, „зона II“ и „зона III“. Разглежданата в настоящото дело зона II включва слабо урбанизирани и отдалечени райони, обхващащи 2,5 % от испанското население. В тази зона телевизионните оператори не са инвестирали в цифровизацията поради липсата на търговски интерес, вследствие на което испанските органи са предвидили публично финансиране.

8 През септември 2007 г. Consejo de Ministros (Министерски съвет, Испания) приема националния план в полза на преминаването към ЦНТ, целта на който е с услугата за ЦНТ да се постигне покритие спрямо испанското население, аналогично на покритието му с аналоговата телевизия през 2007 г., а именно повече от 98 % от това население и 99,96 % от населението на Автономна област Кастилия Ла Манча).

9 За да се постигнат определените за ЦНТ цели за покритие, испанските власти предвиждат да се отпусне публично финансиране по-конкретно с цел да се подпомогне процесът на наземна цифровизация в зона II, и по-специално в частите на Автономна област Кастилия Ла Манча, разположени в тази зона.

10 През февруари 2008 г. Ministerio de Industria, Turismo y Comercio (Министерство на промишлеността, туризма и търговията, Испания) (наричано по-нататък „МПТТ“) приема решение, чиято цел е да се подобрят далекосъобщителните инфраструктури и да се определят критериите, както и разпределянето на финансирането за действията, насочени към развитие на информационното общество в рамките на план, наречен „Plan Avanza“. Одобреният по силата на това решение бюджет е отпуснат отчасти за цифровизацията на телевизията в зона II.

11 Тази цифровизация е осъществена между юли и ноември 2008 г. Впоследствие МПТТ превежда средства на автономните области, които се задължават да поемат останалите разходи по операцията със свои собствени бюджетни средства.

12 През октомври 2008 г. Министерският съвет решава да отпусне допълнителни средства, за да разшири и допълни покритието на ЦНТ в рамките на проектите за преход към цифрова технология, които е трябвало да бъдат приведени в действие през първото шестмесечие на 2009 г.

13 По-нататък автономните области започват процеса на разширяване. За тази цел те организират процедури за възлагане на обществени поръчки или поверяват разширяването на частни предприятия. В някои случаи автономните области отправят искане до общините да поемат посочената дейност по разширяване.

14 За разлика от мнозинството останали автономни испански области, Автономна област Кастилия Ла Манча не е организирала процедури за възлагане на обществена поръчка с оглед разширяването на покритието на цифровата телевизия. Властите на тази автономна област са приложили специална процедура, въведена с Decreto 347/2008 por el que se regula la concesión de subvenciones directas para la ejecución del plan de transición a la televisión digital terrestre en Castilla-La Mancha (Декрет 347/2008 за правилата за отпускане на преки субсидии с оглед изпълнението на плана за преход към цифрова наземна телевизия в Кастилия Ла Манча) от 2 декември 2008 г. (*Diario oficial de Castilla-La Mancha* № 250 от 5 декември 2008 г., стр. 38834).

15 Декрет 347/2008 предвижда директното отпускане на средствата, необходими за цифровизацията, на собствениците на съществуващите предавателни центрове. Когато предавателните центрове са собственост на местен публичноправен субект, именно той сключва споразумение с правителството на Кастилия Ла Манча, за да получи финансирането за тези центрове. Впоследствие местните публичноправни субекти закупуват цифровото оборудване от далекосъобщителния си оператор и възлагат на подизпълнители инсталирането, експлоатацията и поддръжката на оборудването на този оператор. Когато тези предавателни центрове са собственост на частен далекосъобщителен оператор, той сключва споразумение с посоченото правителство, за да получи средствата, необходими за цифровизацията на оборудването. Необходимо е било да бъдат изградени 20 нови предавателни центъра, 14 от които са били изградени въз основа на споразумения между въпросното правителство и местните публичноправни субекти, а 6 — въз основа на споразумение, сключено между същото правителство и далекосъобщителен оператор.

16 Правителството на Кастилия Ла Манча финансира придобиването и инсталирането на цифровото оборудване, както и експлоатацията и поддръжката през първите две години за всеки цифровизиран предавателен център. Съответно, 475 предавателни центрове са били собственост на местни публичноправни субекти, а за 141 от тях са получени средства, предоставени на два далекосъобщителни оператора — Telecom CLM и Abertis Telecom Terrestre SA (наричано по-нататък „Abertis“).

17 На 14 януари и на 18 май 2009 г. в Европейската комисия постъпват две жалби, подадени съответно от Radiodifusión Digital SL, местен оператор на далекосъобщения и наземна телевизия, и от SES Astra SA. Предмет на жалбите е предполагаема схема за помощ, приета от

Испания във връзка с преминаването от аналогова към ЦНТ в зона II. Според жалбоподателите тази схема представлява помощ, за която не е отправено уведомление и която може да доведе до нарушаване на конкуренцията между платформите за наземно и за сателитно телевизионно разпространение. Radiodifusión Digital също така изтъква, че разглежданата схема води до нарушение на конкуренцията между националните и местните оператори.

18 С писмо от 29 септември 2010 г. Комисията уведомява Кралство Испания за решението си да открие производството по член 108, параграф 2 ДФЕС във връзка с разглежданата схема в Автономна област Кастилия Ла Манча. В същия ден Комисията уведомява споменатата държава членка за откриването на отделно производство по отношение на тази схема за помощ за цялата испанска територия, с изключение на Автономна област Кастилия Ла Манча (ОВ C 337, 2010 г., стр. 17).

19 На 19 юни 2013 г. Комисията приема Решение 2014/489/ЕС относно държавна помощ SA.28599 [(C 23/10) (ex NN 36/10, ex CP 163/09)], приведена в действие от Кралство Испания за въвеждане на цифрова наземна телевизия в отдалечени и слабо урбанизирани райони (извън Кастилия Ла Манча) (ОВ L 217, 2014 г., стр. 52).

20 Впоследствие Комисията приема Решение C(2014) 6846 окончателен, член 1 от което предвижда в първа алинея, че държавната помощ, предоставена на операторите на наземната телевизионна платформа Telecom CLM и Abertis за модернизиране на предавателните центрове, за изграждане на нови предавателни центрове и за доставката на цифрово оборудване и/или експлоатация и поддръжка в зона II на Автономна област Кастилия Ла Манча, е била приведена в действие в нарушение на разпоредбите на член 108, параграф 3 [ДФЕС] и че е несъвместима с вътрешния пазар. Член 1, втора алинея от това решение обявява за неправомерна и несъвместима държавната помощ, отпусната за инсталирането на сателитни приемници с оглед предаването на сигнала на Hispasat SA в тази зона.

21 Съгласно член 3, параграф 1 от Решение C(2014) 6846 окончателен Комисията изисква от Кралство Испания да възстанови от Telecom CLM, Abertis и Hispasat несъвместимата помощ, предоставена по разглежданата схема.

22 В мотивите към това решение Комисията приема, на първо място, че различните актове, приети на централно равнище, и сключените споразумения между МПТТ и автономните области представляват основата на схемата за помощи за разширяването на ЦНТ в зона II. На практика автономните области приложили насоките, дадени от испанското правителство относно разширяването на ЦНТ.

23 На второ място, Комисията установява, че разглежданата мярка трябва да се счита за държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС. Според тази институция Abertis и Telecom CLM са преки получатели на съответната помощ, тъй като с получаването на публични средства за цифровизация на собствено оборудване или за изграждане на нови предавателни центрове са се възползвали от икономическо предимство. Когато действали в качеството на оператор на мрежа, общинските органи също се възползвали директно от тази помощ. Предимството от тази мярка било селективно, понеже се отнасяло само за предприятията, опериращи на пазара на наземни платформи, и операторите на мрежи не били избрани чрез процедура за възлагане на обществена поръчка, а със специална процедура. Следователно директният подбор на тези оператори довел до изключването на всеки друг потенциален конкурент, който предлага наземна платформа. С оглед на факта, че сателитната платформа и наземната платформа били конкурентни, разглежданата мярка нарушавала конкуренцията между тези две платформи.

24 На трето място, Комисията приема, че разглежданата мярка не може да се счита за държавна помощ, съвместима с вътрешния пазар по смисъла на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС, независимо че тази мярка е насочена към постигане на ясно определена цел от общ интерес и че е налице неефективност на съответния пазар. Според нея, след като не е съобразена с принципа на технологична неутралност, посочената мярка не е пропорционална и не е подходящ инструмент за осигуряване на покритие на свободно приеманите канали за жителите на зона II на Автономна област Кастилия Ла Манча.

25 На четвърто място, Комисията приема, че при липсата на достатъчно точно дефиниране на експлоатацията на наземна платформа като обществена услуга и на акт за възлагане на тази обществена услуга на оператора на дадена платформа, разглежданата мярка не може да бъде обоснована по член 106, параграф 2 ДФЕС.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

26 На 12 декември 2014 г. Кралство Испания подава в секретариата на Общия съд жалба за отмяна на Решение C(2014) 6846 окончателен.

27 В подкрепа на жалбата си Кралство Испания излага пет основания. С първото твърди нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като Комисията неправилно установила наличието на държавна помощ. Второто основание, изложено при условията на евентуалност, се отнася до съвместимостта на разглежданата мярка с вътрешния пазар. С това основание се твърди неизпълнение на условията за получаване на разрешение, посочени в член 106, параграф 2 ДФЕС и член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС. С третото основание Кралство Испания твърди нарушение на процесуалните правила. Четвъртото основание, изложено при условията на евентуалност, се отнася до искането за възстановяване на помощта и с него се твърди нарушение на принципите на правна сигурност, на равно третиране, на пропорционалност и на субсидиарност. С петото основание Кралство Испания твърди, при условията на евентуалност, нарушение на основното право на информация.

28 Комисията приема Решение C(2015) 7193 окончателен от 20 октомври 2015 г., за да коригира допуснатите грешки в Решение C(2014) 6846 окончателен по отношение на Hispasat. В резултат от тази корекция, в член 1, първа алинея от Решение C(2014) 6846 окончателен изразът „доставка на услуги“ е заменен с „доставка на оборудване“. Освен това Комисията заличава втора алинея от член 1 от Решение C(2014) 6846 окончателен и изменя член 3, параграф 1 от това решение. Тя изоставя констатацията за наличието на неправомерна и несъвместима с вътрешния пазар държавна помощ, която е предоставена за инсталирането на сателитни приемници с оглед на предаването на сигнала на Hispasat в зона II в Автономна област Кастилия Ла Манча и трябва да бъде възстановена от съответната държава членка от този оператор.

29 С писмо, постъпило в секретариата на Общия съд на 23 декември 2015 г., Кралство Испания посочва, че вследствие от изменението с Решение C(2015) 7193 окончателен на член 1, първа алинея от Решение C(2014) 6846 окончателен излага ново основание, в съответствие с член 84 от Процедурния правилник на Общия съд. На 28 януари 2016 г. Комисията изпраща коментарите си относно това писмо.

30 В обжалваното съдебно решение Общият съд, след като обявява твърдението за наличието на това ново основание за допустимо, го отхвърля като неоснователно. Той отхвърля и петте основания, изложени от Кралство Испания в жалбата му за отмяна от 12 декември 2014 г.

Искания на страните

31 С жалбата си Кралство Испания иска от Съда:

– да отмени обжалваното съдебно решение,

– да отмени Решение C(2014) 6846 окончателен,

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

32 Комисията иска от Съда да отхвърли жалбата и да осъди Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

По жалбата

33 В подкрепа на жалбата си Кралство Испания излага три основания.

34 В заседанието пред Съда Кралство Испания излага ново основание съгласно член 127 от Процедурния правилник на Съда.

По допустимостта на твърдението за наличие на ново основание, изложено в съдебното заседание

35 С новото си основание, изложено в съдебното заседание, Кралство Испания по същество твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, тъй като не преценил служебно липсата на мотиви на Решение C(2014) 6846 окончателен относно селективността на разглежданата мярка.

36 В подкрепа на това ново основание Кралство Испания изтъква решение от 20 декември 2017 г., Comunidad Autónoma de Galicia и Retegal/Комисия (C-70/16 P, EU:C:2017:1002) и смята, че това решение представлява ново правно обстоятелство, установено в производството, по смисъла на член 127 от Процедурния правилник на Съда, поради което излагането на посоченото основание в хода на производството било оправдано.

37 Комисията счита, че твърдението за наличие на това ново основание е недопустимо.

38 Следва да се припомни, че съгласно член 127, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда в хода на производството не могат да се въвеждат нови основания, освен ако те не почиват върху правни или фактически обстоятелства, установени в производството.

39 В настоящия случай обаче решение от 20 декември 2017 г., Comunidad Autónoma de Galicia и Retegal/Комисия (C-70/16 P, EU:C:2017:1002) няма как да се приеме за правно обстоятелство, установено в производството. Както следва по-конкретно от точки 59 и 61 от цитираното решение, всъщност то просто потвърждава изискванията към мотивите за проверка на условието за селективност на дадена мярка за помощ, които следват от решения от 21 декември 2016 г., Комисия/Hansestadt Lübeck (C-524/14 P, EU:C:2016:971) и Комисия/World Duty Free Group и др. (C-20/15 P и C-21/15 P, EU:C:2016:981), обявени, преди Кралство Испания да подаде жалбата си до Съда. Съдебното решение, което просто потвърждава правно положение, известно на жалбоподателя към момента на подаване от него на жалбата, обаче не може да се смята за обстоятелство, което позволява да бъде изложено ново основание.

40 Ето защо твърдението на Кралство Испания за наличието на ново основание трябва да бъде отхвърлено като недопустимо.

По първото основание

Доводи на страните

41 С първото си основание Кралство Испания твърди, че в точка 48 от обжалваното съдебно решение е допусната грешка при прилагане на правото, понеже Общият съд посочил там, че Решение C(2015) 7193 окончателен не е породило никакво ново задължение за тази държава членка. Тази преценка била в разрез с член 1 от Решение C(2014) 6846 окончателен преди изменението му и съдържала грешка при прилагане на правото от гледна точка на принципите на добра администрация и на правна сигурност, както и на понятието за държавна помощ, по смисъла на член 107 ДФЕС.

42 На първо място, според Кралство Испания Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, доколкото Решение C(2015) 7193 окончателен води до съществено изменение на Решение C(2014) 6846 окончателен, така че Общият съд бил длъжен да приеме за установено, че Решение C(2015) 7193 окончателен е породило ново задължение за Кралство Испания.

43 В тази насока същата държава членка изтъква, че фактите, от които изхожда Общият съд, не дават основание за направения от него извод. На първо място, от терминологична гледна точка „доставката на цифрово оборудване“ не попадала в обхвата нито на понятието „модернизиране на предавателните центрове“, нито на понятието „изграждане на нови предавателни центрове“. На следващо място, доколкото понятието „доставка на цифрово оборудване“ не било дефинирано в Решение C(2014) 6846 окончателен, невъзможно било да се изрази в количествено отношение предимството, което съответните оператори получили на тази основа. Накрая, този извод не следвал от съображение 197 от последното решение.

44 На второ място, според Кралство Испания Общият съд е нарушил принципите на добра администрация и на правна сигурност с извода си, че разглежданото изменение не е породило никакво ново задължение за тази държава членка. Общият съд следвало да констатира, че Комисията е длъжна да зачита правото на въпросната държава членка да представи становище преди приемането на Решение C(2015) 7193 окончателен, като се има предвид, че Комисията била изменила описанието на разглежданата мярка и че подлежащата на възстановяване сума от 11,3 станала 43,8 милиона евро. Освен това в разрез с правилото за паралелизъм на формата, припомнено в точка 45 от обжалваното съдебно решение, Комисията не била приела Решение C(2015) 7193 окончателен по същите формални правила като съобразените при приемането на Решение C(2014) 6846 окончателен.

45 На трето място, Кралство Испания поддържа, че въпросното изменение е засегнало тежко самата същност на разглежданата мярка, квалифицирана като „държавна помощ“ по смисъла на член 107 ДФЕС.

46 Комисията твърди, че това основание е безпредметно, защото не може да доведе до отмяната на обжалваното съдебно решение. Това основание можело да доведе най-много до отмяната на Решение C(2015) 7193 окончателен — нещо, което щяло да остави незасегнато Решение C(2014) 6846 окончателен в първоначалния му вариант.

Съображения на Съда

47 Съгласно член 170, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда с жалбата не може да се изменя предметът на спора пред Общия съд.

48 Въпросът за допустимостта на жалбата за отмяна, подадена пред Общия съд, трябва да бъде разгледан служебно от Съда (вж. по аналогия решение от 29 ноември 2007 г., Stadtwerke Schwäbisch Hall и др./Комисия, C-176/06 P, непубликувано, EU:C:2007:730, т. 18). Освен това страните са били поканени да представят становище по този въпрос, повдигнат служебно от Съда.

49 Съдът вече е постановил, че проверката дали член 170, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда е спазен, налага да се преценят обхватът на исканията, направени в първоинстанционното производство, и предметът на спора пред Общия съд (вж. в този смисъл решение от 14 ноември 2017 г., British Airways/Комисия, C-122/16 P, EU:C:2017:861, т. 54).

50 Всъщност, доколкото в жалбата си до Общия съд Кралство Испания иска да се отмени Решение C(2014) 6846 окончателен и Решение C(2015) 7193 окончателен е било прието, след като е направено това искане, следва да се определи дали същата държава членка е търсила и отмяната на Решение C(2015) 7193 окончателен, изменяйки своята жалба.

51 В точка 36 от обжалваното съдебно решение Общият съд отбелязва, че с новото основание, изложено въз основа на член 84 от Процедурния правилник на Общия съд, Кралство Испания е атакувало самото изменение на Решение C(2014) 6846 окончателен с Решение C(2015) 7193 окончателен. В заседанието пред Съда Кралство Испания посочи, че с излагането на новото си основание пред Общия съд е искало да измени исканията в жалбата си за отмяна на Решение C(2014) 6846 окончателен, за да включи в предмета на тази жалба и отмяната на това решение, изменено с Решение C(2015) 7193 окончателен.

52 Видно от практиката на Съда, исканията на страните се характеризират по принцип със своята неизменяемост. Член 86 от Процедурния правилник на Общия съд, който се отнася до изменението на жалбата, представлява кодификация на вече съществуващата съдебна практика относно възможните изключения от този принцип на неизменяемост (решение от 9 ноември 2017 г., HX/Съвет, C-423/16 P, EU:C:2017:848, т. 18 и цитираната съдебна практика).

53 Съгласно член 86, когато акт, чиято отмяна се иска, е заменен или изменен с друг акт, който има същия предмет, жалбоподателят може преди приключване на устната фаза на производството или преди решението на Общия съд да се произнесе, без да провежда устна фаза на производството, да измени жалбата, за да вземе предвид това ново обстоятелство.

54 Ето защо, в качеството си на изключение от принципа на неизменяемост на производството член 86 трябва да се тълкува стеснително.

55 В настоящия случай от точка 33 от обжалваното съдебно решение личи, че след приемането на Решение C(2015) 7193 окончателен Кралство Испания е изложило ново основание въз основа на член 84, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд. Безспорно е обаче, че тази държава членка не е поискала да бъде направено изменение на жалбата ѝ въз основа на член 86 от споменатия правилник.

56 Както подчертава генералният адвокат в точка 42 от заключението си, докато член 84 от цитирания правилник позволява на жалбоподателя само да въведе нови основания, то член 86 от същия правилник позволява да се измени предметът на жалбата, т.е. да се преформулират исканията в нея, когато — както в настоящия случай — актът, чиято отмяна се иска, е заменен или изменен с друг акт, който има същия предмет.

57 При това положение да се приеме, че с излагането на ново основание въз основа на член 84 от Процедурния правилник на Общия съд Кралство Испания е изменило жалбата си, по смисъла на член 86 от този правилник, би изпразнило последната разпоредба от съдържание.

58 Този извод няма как да се постави под въпрос с довода на Кралство Испания, изтъкнат в съдебното заседание, че във всеки случай това ново основание отговаря на формалните изисквания относно изменението на жалбата, визирани в член 86 от Процедурния правилник на Общия съд.

59 Както отбелязва генералният адвокат в точка 46 от заключението си, изменението на жалбата изисква от жалбоподателя да посочи недвусмислено и достатъчно ясно и точно предмета на спора и исканията на жалбоподателя, за да не се произнесе Съдът извън петитума. Ето защо съгласно член 86, параграф 4, буква а) от Процедурния правилник на Общия съд изявлението за изменение трябва в частност да съдържа изменените искания.

60 Новото основание, изложено от Кралство Испания пред Общия съд, което изрично се базира на член 84 от Процедурния правилник на Общия съд, а не на член 86 от него, очевидно не отговаря на изискванията, визирани в предходната точка от настоящото решение. Както отбелязва генералният адвокат в точка 52 от заключението си, в писмото си от 23 декември 2015 г., с което излага това основание, Кралство Испания всъщност изрично поддържа първоначалните си искания, т.е. отмяната на Решение C(2014) 6846 окончателен.

61 От предходното следва, че първо, Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото с приетото в точка 36 от обжалваното съдебно решение, че с излагането на новото си основание въз основа на член 84 от Процедурния правилник на Общия съд Кралство Испания е поискало отмяната на Решение C(2015) 7193 окончателен. Оттук в точка 37 от обжалваното съдебно решение той неправилно е приел, че твърдението, че това ново основание е налице, е допустимо.

62 Видно от практиката на Съда обаче, грешка при прилагане на правото, допусната от Общия съд, не може да доведе до отмяна на обжалваното съдебно решение, ако диспозитивът на това решение се явява правилен поради други правни съображения (решения от 21 септември 2017 г., Easy Sanitary Solutions и EUIPO/Group Nivelles, C-361/15 P и C-405/15 P, EU:C:2017:720, т. 73 и цитираната съдебна практика).

63 В настоящия случай, след като Кралство Испания не е можело да измени жалбата си въз основа на член 84 от Процедурния правилник на Общия съд, изложеното от него твърдение пред Общия съд за наличие на ново основание, което визира Решение C(2015) 7193 окончателен, е трябвало да бъде отхвърлено от последния като недопустимо, тъй като това ново основание не е изложено в подкрепа на надлежно изменени искания. Ето защо диспозитивът на обжалваното съдебно решение се явява правилен поради други правни съображения.

64 На второ място, при положение че Кралство Испания не е изменило исканията си за отмяна, изложени пред Общия съд, за да включи в тях и Решение C(2015) 7193 окончателен, първото основание за обжалване, което по същество критикува Общия съд, че не е отменил последното решение, разширява предмета на спора пред Общия съд в нарушение на член 170, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда.

65 Ето защо твърдението, че първото основание за обжалване е налице, трябва да бъде отхвърлено като недопустимо.

По второто основание

66 Второто основание за обжалване има две части.

По първата част

– Доводи на страните

67 С първата част от второто основание Кралство Испания твърди, че анализът на Общия съд в точки 89—107 от обжалваното съдебно решение е неправилен, тъй като с него е направен извод, че не е изпълнено първото условие, изведено с решение от 24 юли 2003 г., Altmark Trans и Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415) (наричано по-нататък „първото условие Altmark“).

68 На първо място, според Кралство Испания Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като постановил, че испанското законодателство не дефинира ясно разглежданата услуга от общ икономически интерес (УОИИ). В тази насока Общият съд анализирал правната рамка, но преценката му била явно неправилна, защото Ley 32/2003 General de Telecomunicaciones (Общ закон 32/2003 за далекосъобщенията) от 3 ноември 2003 г. (BOE № 264 от 4 ноември 2003 г., стр. 38890, наричан по-нататък „Закон 32/2003“) изрично квалифицира експлоатацията на мрежи за радио- и телевизионно разпространение като „услуга от общ интерес“.

69 Първо, погрешна била констатацията в точка 102 от обжалваното съдебно решение, че дефиницията на разглежданата услуга като УОИИ не е достатъчно ясна, защото тази дефиниция се прилагала към всички оператори от сектора на далекосъобщенията, а не към някои от тях. Тази констатация била в разрез с практиката на Общия съд, която допуска възможността такава услуга да бъде възложена на всички оператори от даден сектор. По-нататък, Общият съд не отчел всички актове, с които испанските власти са възложили на съответните оператори задължения за обществена услуга, и по-конкретно Декрет 347/2008 и споразуменията за партньорство, дефиниращи задълженията за обществена услуга в Автономна област Кастилия Ла Манча. Накрая, в точка 102 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно заключил, че отговорността за управлението на УОИИ е трябвало да бъде възложена на някои предприятия, защото тези предприятия можело да бъдат определени и по-късно, в отделен акт. В допълнение, имало противоречие между точка 104 от обжалваното съдебно решение, където Общият съд постановил, че дефинирането на конкретна платформа като УОИИ представлява явна грешка в преценката, и точка 105 от него, понеже Общият съд потвърдил преценката на Комисията за липсата на ясна дефиниция на разглежданата услуга като УОИИ.

70 На второ място, в точка 98 от обжалваното съдебно решение Общият съд дал твърде формалистично тълкуване на решение от 24 юли 2003 г., Altmark Trans и Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415), доколкото приел, че е необходимо да се провери наличието на официален акт, който изрично определя съществуването на обществена услуга и показва естеството и продължителността на задълженията за обществена услуга, както и предприятията и територията, предмет на тези задължения. Оттук следвало неправилно тълкуване на последното решение, което изисквало единствено задълженията за обществена услуга „ясно да произтичат“ от националното право. В допълнение, формалистичният подход на Общия съд бил в разрез със свободата на преценка, с която разполагат държавите членки при определянето на УОИИ.

71 Кралство Испания подчертава, че във всеки случай съответната държава членка е тази, която следва да определи условията за доставяне на УОИИ в съответствие със свободата на преценка, с която разполага. Следователно дефинирането на дадена УОИИ можело да стане с един или няколко отделни и последователни акта.

72 На трето място, Общият съд не разгледал всички релевантни обстоятелства по делото и не мотивирал в достатъчна степен обжалваното съдебно решение. Той пренебрегнал факта, че при проверката на разглежданата мярка самата Комисия приела, че сключените от Consejería de industria, energía y medio ambiente (съвет по промишлеността, енергетиката и околната среда) на Кастилия Ла Манча споразумения са неразделна част от тази мярка, видно от съображение 39 от решението на Комисията. Старателната и безпристрастна проверка на всички релевантни по настоящия случай обстоятелства изисквала Комисията да прецени и тези споразумения. Ето защо констатацията в точка 100 от обжалваното съдебно решение представлявала грешка при прилагане на правото. Освен това в точка 106 от обжалваното съдебно решение Общият съд приел, че пазарната неефективност не е достатъчна, за да се установи наличието на УОИИ, но според Кралство Испания той не бил освободен от задължението си детайлно да разгледа въпроса за наличието на УОИИ.

73 Според Комисията твърдението, че първата част от второто основание е налице, е недопустимо и безпредметно.

– Съображения на Съда

74 С първата част от второто си основание Кралство Испания по същество поддържа, че при анализа на първото условие Altmark Общият съд е допуснал няколко грешки при прилагане на правото.

75 На първо място, по отношение на твърдяната допусната от Общия съд грешка при преценката на националното право, следва да се припомни, че съгласно постоянната практика на Съда, когато Общият съд е установил или преценил фактите, на основание член 256 ДФЕС единствено Съдът е компетентен да упражнява контрол върху правната квалификация на тези факти и правните последици, изведени от тях. Освен в случай на изопачаване на представените пред Общия съд доказателства обаче преценката на фактите не представлява правен въпрос, който в това си качество подлежи на контрол от Съда. Следователно, що се отнася до проверката в производство по жалба на изводите на Общия съд относно националното право, Съдът е компетентен единствено да провери дали това право е било изопачено. В това отношение изопачаването трябва ясно да личи от документите по делото, без да е необходимо да се прибягва до нова преценка на фактите и доказателствата (решение от 26 април 2018 г., Cellnex Telecom и Telecom Castilla-La Mancha/Комисия, C-91/17 P и C-92/17 P, непубликувано, EU:C:2018:284, т. 67—69 и цитираната съдебна практика).

76 Първо, що се отнася до преценката на Закон 32/2003, в точка 102 от обжалваното съдебно решение Общият съд сочи, че квалифицирането като услуга от общ интерес, съдържаща се в този закон, засяга всички далекосъобщителни услуги, включително мрежите за радио- и телевизионно разпространение. Според него самият факт, че дадена услуга е определена в националното право като услуга от общ интерес, не означава, че всеки оператор, който я извършва, е натоварен с изпълнението на ясно определени задължения за предоставяне на обществена услуга по смисъла на решение от 24 юли 2003 г., Altmark Trans и Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415). Освен това той констатира, от една страна, че от Закон 32/2003 не следва, че всички далекосъобщителни услуги в Испания имат характер на УОИИ по смисъла на това решение, и от друга страна, че този закон изрично предвижда, че услугите от общ интерес по смисъла на същия закон трябва да бъдат предоставяни при условията на свободна конкуренция.

77 От една страна, следва да се приеме, че Кралство Испания изобщо не е представило доказателство, от което да е явно, че по този начин Общият съд е изопачил съдържанието на Закон 32/2003. От друга страна, доколкото тази държава членка критикува извода на Общия съд от общия характер на този закон, а именно че той не позволява да се приеме, че на операторите на наземна мрежа е било възложено изпълнението на ясно определени задължения за обществена услуга, в съответствие с първото условие Altmark, следва да се отбележи, че с оглед на посочената в точка 76 от настоящото решение липса на недвусмисленост на същия закон, при този извод изобщо не е допусната грешка при прилагане на правото (вж. в този смисъл решение от 26 април 2018 г., Cellnex Telecom и Telecom Castilla-La Mancha/Комисия, C-91/17 P и C-92/17 P, непубликувано, EU:C:2018:284, т. 71 и 72).

78 Второ, доводът, че Общият съд изопачил националното право, тъй като не взел предвид Декрет 347/2008 и визираните в точка 72 от настоящото решение споразумения, не може да бъде приет.

79 Най-напред, макар в жалбата си до Съда да представя много общо резюме на съдържанието на този декрет и на тези споразумения, Кралство Испания не посочва в какво конкретно се изразява твърдяното изопачаване на националното право. От друга страна, от това резюме не следва явно, че Общият съд е изопачил разпоредбите на Закон 32/2003.

80 По-нататък, доколкото доводът на Кралство Испания трябва да се разбира в смисъл, че с него Общият съд е упрекнат за непосочването на причините, поради които не се е позовал на елементите от националното право, визирани в точка 78 от настоящото решение, следва да се припомни, че единствено Общият съд е този, който следва да прецени представените пред него доказателства. Впрочем от последния не може да се изисква, с изключение на задължението да спазва общите принципи и процесуалните правила относно тежестта на доказване и събирането на доказателства и на задължението да не изопачава доказателствата, изрично да мотивира преценката си, що се отнася до значението на всяко представено му доказателство, по-специално когато счита, че те са без значение или са неотносими за разрешаването на спора (решение от 26 април 2018 г., Cellnex Telecom и Telecom Castilla-La Mancha/Комисия, C-91/17 P и C-92/17 P, непубликувано, EU:C:2018:284, т. 76 и цитираната съдебна практика).

81 Кралство Испания обаче по никакъв начин не твърди, че Общият съд е нарушил задължението си да спазва общите принципи и процесуалните правила относно тежестта на доказване и събирането на доказателства, що се отнася до упоменатите в точка 78 от настоящото решение елементи.

82 Накрая, доводът на Кралство Испания, че в точка 100 от обжалваното съдебно решение Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, също трябва да бъде отхвърлен.

83 От една страна, всъщност фактът, че в настоящия случай се твърди наличие на неефективност на съответния пазар, не е — обратно на поддържаното от Кралство Испания — обстоятелство, което може да накърни свободата, с която разполага Общият съд при преценката дали представените му доказателства са релевантни, в съответствие с цитираната в точка 80 от настоящото решение съдебна практика.

84 От друга страна, наличието на такава неефективност е ирелевантно, когато се преценява дали съответните предприятия действително са били натоварени с изпълнението на задължения за обществена услуга с публичен акт и дали тези задължения са ясно определени в него (вж. в този смисъл решение от 20 декември 2017 г., Comunidad Autónoma del País Vasco и др./Комисия, C-66/16 P—C-69/16 P, EU:C:2017:999, т. 75).

85 На второ място, следва да се отбележи, че е необоснован доводът на Кралство Испания, че в точка 98 от обжалваното съдебно решение Общият съд е тълкувал неправилно решение от 24 юли 2003 г., Altmark Trans и Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415).

86 Всъщност Съдът е приел, че първото условие Altmark изисква да се установи не само дали предприятието получател е било действително натоварено с изпълнението на задължения за обществена услуга, но и дали тези задължения са ясно определени в националното право. Това условие преследва цел за прозрачност и правна сигурност, изискваща да са изпълнени минимални критерии относно наличието на един или няколко акта на публичен орган на власт, които определят достатъчно точно поне естеството, продължителността и обхвата на задълженията за обществена услуга, които носят предприятията, натоварени с изпълнението на тези задължения. При липсата на ясно определяне на тези обективни критерии не би било възможно да се провери дали конкретна дейност може да попада в обхвата на понятието за УОИИ (решение от 26 април 2018 г., Cellnex Telecom и Telecom Castilla-La Mancha/Комисия, C-91/17 P и C-92/17 P, непубликувано, EU:C:2018:284, т. 44 и цитираната съдебна практика).

87 Ето защо Кралство Испания няма как да упрекне Общия съд, че в точка 98 от обжалваното съдебно решение е възприел формалистичен подход, като изисква както да е налице акт на публичен орган на власт, възлагащ на разглежданите оператори функцията по извършване на УОИИ, така и тази функция да е универсална и задължителна, и същевременно да посочва естеството и продължителността на задълженията за обществена услуга и съответните предприятия и територия.

88 На трето място, колкото до довода на Кралство Испания, че в точка 102 от обжалваното съдебно решение Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, понеже пренебрегнал факта, че мандатът, с който се възлага функцията по извършване на обществена услуга, може да бъде определен в няколко отделни акта, този довод е следствие от неправилно тълкуване на цитираната точка. Всъщност от същата точка изобщо не следва, че Общият съд е изключил тази възможност.

89 Аналогично, Кралство Испания тълкува неправилно точка 104 от обжалваното съдебно решение, защото там Общият съд просто констатира, че съображение 183 от спорното решение, доколкото засяга наличието на явна грешка на испанските власти при избора на конкретна платформа, не е било оспорено от споменатата държава членка. Следователно доводът на Кралство Испания за противоречие между точки 104 и 105 от обжалваното съдебно решение е необоснован.

90 Ето защо твърдението, че първата част от второто основание е налице, следва да се отхвърли като неоснователно.

По втората част

– Доводи на страните

91 Предмет на втората част от второто основание за обжалване е направеният в точки 108—113 от обжалваното съдебно решение анализ на четвъртото условие, изведено с решение от 24 юли 2003 г., Altmark Trans и Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415) (наричано по-нататък „четвъртото условие Altmark“). Според Кралство Испания в точка 110 от обжалваното съдебно решение е допусната грешка при прилагане на правото, тъй като Общият съд постановил, че сравнението със сателитната технология не е достатъчно, за да се докаже, че разглежданото публично предприятие е най-ефективното.

92 Общият съд бил пропуснал да провери дали, както изисквала практиката на Съда, Комисията е разгледала старателно и безпристрастно всички релевантни елементи от административното производство, за да обоснове извода си за неспазването на четвъртото условие Altmark. Кралство Испания посочва по-специално, че е изтъкнало пред Общия съд, че изводите на Комисията от сравнителното социално-икономическо изследване на технологичните варианти за разширяване на покритието на сигнала на ЦНТ в Автономна област Кастилия Ла Манча от 9 септември 2008 г. (наричано по-нататък „сравнителното изследване от 2008 г.“) са неправилни, защото според същата държава членка това изследване прави извод, че изглежда логично разширяването на услугата за ЦНТ в тази автономна област да бъде реализирано чрез наземната технология. В допълнение, според тази държава членка правилният контрол върху свободата ѝ на преценка, що се отнася до дефинирането на разглежданата обществена услуга, се състои в проверката дали спечелилите осъществяването ѝ участници не са избрани в рамките на процедура за възлагане на обществена поръчка и дали размерът на компенсацията е подходящ.

93 Накрая, Кралство Испания твърди противоречие между обжалваното съдебно решение и решения от 26 ноември 2015 г., Abertis Telecom и Retevisión I/Комисия (T-541/13, непубликувано, EU:T:2015:898 и Comunidad Autónoma de Cataluña и CTTI/Комисия (T-465/13, непубликувано, EU:T:2015:900), в които Общият съд постановил, че Комисията не е доказала надлежно неспазването на четвъртото условие Altmark. Оттук следвало нарушение от Общия съд на принципа на добро управление на правораздаването.

94 Комисията посочва, че ако първата част от второто основание за обжалване трябва да бъде отхвърлена от Съда, втората част от него във всички случаи би станала безпредметна, защото условията, изведени с решение от 24 юли 2003 г., Altmark Trans и Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415), са кумулативни.

– *Съображения на Съда*

95 Като се има предвид, че настоящата част от второто основание се отнася до твърдяна грешка, допусната от Общия съд при разглеждането на четвъртото условие Altmark, трябва да се отбележи, че предвид кумулативността на условията, изведени с решение от 24 юли 2003 г., Altmark Trans и Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415), фактът, че е неправилна преценката на Общия съд, че не е изпълнено едно от тези условия, не може да доведе до отмяната на обжалваното съдебно решение, ако същевременно в последното не е допусната грешка при прилагане на правото относно преценката на друго от тези условия (решение от 20 декември 2017 г., Испания/Комисия, C-81/16 P, EU:C:2017:1003, т. 57 и цитираната съдебна практика).

96 От разглеждането на първата част от второто основание за обжалване обаче е видно, че Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е отхвърлил доводите на Кралство Испания, с които се оспорват съображенията на спорното решение, където Комисията е направила извод, че първото условие Altmark не е изпълнено.

97 При тези условия твърдението, че втората част от второто основание е налице, трябва да се отхвърли като безпредметно.

По третото основание

Доводи на страните

98 С третото си основание Кралство Испания поддържа, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, доколкото в точка 139 от обжалваното съдебно решение направил извод, че разглежданата мярка е несъвместима с вътрешния пазар, защото не е съобразена с принципа на технологична неутралност. Общият съд погрешно стигнал до такъв извод, при положение че сравнителното изследване от 2008 г. сравнявало разходите на сателитната платформа с разходите на наземната платформа.

99 Както следвало от точки 132—138 от обжалваното съдебно решение, Комисията приела, че въпросното изследване не доказва съществена разлика между разходите на тези две платформи и че резултатите от въпросното изследване не са надеждни. Като потвърдил преценката на Комисията за неспазването на принципа на технологична неутралност, Общият съд не упражнил съдебния си контрол в съответствие със съдебната практика, изведена с решение от 15 февруари 2005 г., Комисия/Tetra Laval (C-12/03 P, EU:C:2005:87, т. 39). По същество Кралство Испания поддържа в частност, че „пропуските“ в сравнителното изследване от 2008 г., идентифицирани от Общия съд в точки 143, 145 и 148 от обжалваното съдебно решение, всъщност произтичат от погрешни методологически постулати на Комисията, които Общият съд не проверил. Оттук същата държава членка заключава, че възприетият от това изследване подход е правилен и че то има основополагащо значение за разбирането на причините, поради които сателитната платформа е по-скъпа от наземната платформа, по-специално с оглед на наличието на вече съществуваща наземна инфраструктура.

100 Според Комисията доводите, изложени в подкрепа на третото основание за обжалване, са недопустими или безпредметни, и във всички случаи необосновани.

Съображения на Съда

101 С третото си основание Кралство Испания поддържа, че Общият съд не е упражнил правилно съдебен контрол, доколкото в точка 139 от обжалваното съдебно решение постановил, че доводите на тази държава членка, изведени от сравнителното изследване от 2008 г., не доказват, че Комисията е направила погрешен извод за несъвместимостта на разглежданата мярка с вътрешния пазар.

102 Следва да се приеме за установено, че с доводите в подкрепа на това основание Кралство Испания на практика твърди, че Общият съд не е отчел надлежно сравнителното изследване от 2008 г. — нещо, с което се оспорва направената от Общия съд преценка на доказателствата.

103 Съгласно постоянната практика на Съда обаче преценката на фактите и на доказателствата, освен в случай на тяхното изопачаване, не представлява правен въпрос, който в това си качество да подлежи на контрол от Съда при обжалване (решение от 20 декември 2017 г., Comunidad Autónoma de Galicia и Retegal/Комисия, C-70/16 P, EU:C:2017:1002, т. 47 и цитираната съдебна практика).

104 Във всеки случай съгласно практиката на Съда, когато упражняват контрол върху сложните икономически преценки на Комисията в областта на държавните помощи, съдилищата на Съюза не са овластени да заместват икономическата преценка на Комисията със своята. Съдът на Съюза обаче трябва в частност да провери не само фактическата достоверност на посочените доказателства, тяхната надеждност и непротиворечивост, но и дали тези доказателства включват всички релевантни данни, които трябва да бъдат взети предвид, за да се прецени дадена сложна

ситуация, както и дали те са от такъв характер, че да подкрепят изведените от тях заключения (решение от 20 декември 2017 г., Испания/Комисия, C-81/16 P, EU:C:2017:1003, т. 70 и цитираната съдебна практика).

105 Кралство Испания изтъква, че Общият съд не е упражнил контрол върху преценката на Комисията, що се отнася до надеждността на изследването от 2008 г., в съответствие с тази съдебна практика, но се налага изводът, че доколкото просто твърди, че пропуските в сравнителното изследване от 2008 г. отразяват методологически избор на испанските власти, тази държава членка не е представила никакво конкретно доказателство в подкрепа на претенцията си.

106 Ето защо твърдението, че третото основание за обжалване е налице, трябва да се отхвърли като недопустимо и във всички случаи като неоснователно.

107 Тъй като не е уважено нито едно от основанията, изложени от Кралство Испания в подкрепа на жалбата му, тя следва да бъде отхвърлена изцяло.

По съдебните разноски

108 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски. Член 138, параграф 1 от този правилник, приложим за производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, предвижда, че загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

109 След като Комисията е направила искане за осъждането на Кралство Испания и жалбата на Кралство Испания е оставена без уважение, то следва да бъде осъдено да заплати съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

Подписи